

علیه واردات برای تولید

اشاره: در پی برگزاری جلسات مختلفی که با هم یاری تشکل‌های کارفرمایان، کارگران و اقتصاد دانان در خانه صنعت و معدن استان تهران بوقوع پیوست و منجر به اتحاد عمل تاریخی این جریان‌های اجتماعی شد، شما را به مطالعه‌ی گفتاری از مواضع و اندیشه‌های رهبران این تشکل‌ها فرا می‌خوانیم، امید است مورد رضایت شما قرار گیرد.

و سایر مسئولان می‌دانند و راه حل را باید آنها ارائه کنند نه من کارگر!

● پروفیسور شاپور رواسانی بدبختی صنعت از واردات است

ما قصد داریم بیمار را با مسکن درمان کنیم و از حل کردن مسئله فرار می‌کنیم یا جرات نداریم یا نمی‌خواهیم! آیا نمی‌دانیم که بدبختی کشور از واردات است، تا وقتی این مشکل حل نشود کاری درست نمی‌شود و تا وقتی این مسئله حل نشود پرداخت به تعبیر مسائل جنبه شوخی دارد. بدبختی از وقتی شروع شد که اصل ۴۴ قانون اساسی، بخشی که مربوط به تجارت خارجی می‌بود و باید در اختیار دولت قرار می‌گرفت، در اختیار دولت قرار داده نشد و اجرائی نگردید، (حتی در زمان حیات امام)، زمانی که در یک مملکتی تجارت خارجی کنترل نشود، صنایع کنترل نخواهد شد و بقیه سخنان جنبه شوخی دارد و در تمام ممالک دنیا این موضوع صادق است، شما اگر به تاریخ مراجعه کنید متوجه می‌شوید که کشوری صنعتی می‌شود که تجارت خارجی خود را کنترل کند و بعد از این مرحله صنعتی شدن آن شروع می‌شود مثل آمریکا، آلمان، فرانسه و ژاپن، و در کشور ما اصل ۴۴ اجرائی نشد و از روز اول هم کجدار و مریض بود و بعد از آن هم در سال ۱۳۸۴ برای این که خیال‌شان را از انتقادات وارده به تجارت خارجی راحت کنند آمدند جلسه‌ای را در مجمع تشخیص مصلحت تشکیل دادند و قسمتی از اصل قانون اساسی که نقطه ضعف آن بود به نفع تجارت خارجی تغییر دادند و در سال ۱۳۸۴ کاری کردند که واردات در اختیار بخش خصوصی (تجاری وابسته به کمپانی‌های خارجی) قرار گرفت! در نتیجه باید گفت: خدا حافظ صنعتی شدن ایران کسانی که در این جلسه جنبش ضد واردات شرکت می‌

● رضا محمد ولی معاون اجرایی خانه کارگر کارخانه‌های زیادی در کشور تعطیل شدند

کارخانه‌های زیادی در کشور به خاطر مشکلاتی همچون تامین مواد اولیه حقوق معوقه، شهرداری، دارائی و مالیات بر ارزش افزوده به حالت تعطیل و یا نیمه تعطیل درآمده‌اند که به سبب این بحران‌ها بیکاری تعداد زیادی کارگر را تاکنون به دنبال داشته است.

رضا محمد ولی معاون اجرایی دبیر کل خانه کارگر در رابطه با موضوع نقش واردات بر تولید ایران می‌گوید: برای نمونه یک شرکت لاستیک‌سازی که دارای ۸۰۰ کارگر است بعد از یک مدت تعطیلی چند ماهی که بخش خصوصی آنجا را گرفته (البته بخش خصوصی جرات این کارها را ندارد بهتر بگویم بخشی خصوصی که وابسته به مکان‌های خاص است) هم اکنون هم با مشکل مواد اولیه روبه‌رو است و به سبب آن ۲ ماه حقوق معوقه به کارگران بدهکار شده است. نمونه در این ارتباط بسیار است شرکت‌های دیگری در کشور وجود دارد که با ۲۰۰ یا ۳۰۰ کارگر با مشکلات هم چون تامین مواد اولیه، شهرداری، دارائی حقوق معوقه و کمبود نقدینگی و تاخیر در پرداخت حقوقی دست و پنجه نرم می‌کنند و از طرفی محصولاتی که می‌فروشند کانال توزیع مشخصی ندارد و با مشکلاتی همچون چک برگشتی مواجه می‌شوند و پای قانون هم که به میان می‌آید فردی که چک را صادر کرده هیچ‌گونه مال و اموالی ندارد که بتوان از آن طریق پول از دست رفته را بدست آورد و در این شرایط است که کارخانه‌دار مجبور به دریافت وام با بهره بالا می‌شود و همه این موارد از یک سو و در سوی دیگر کالاهای بی‌کیفیت، کم‌کیفیت و ارزان قیمت وارداتی از سوی دیگر توان فروش این کارخانه‌ها را پایین می‌آورد. شرکتها پول ندارند؟ زیرا وام گرفته‌اند و نتوانستند اقساط آن را بدهند و بهره بر روی بهره آمده است من خودم کارگر کارخانه‌ای بودم که در سال ۷۹ بدهی آن ۲ میلیارد تومان بود ولی الان میزان بدهی آن به ۵۰ میلیارد تومان رسیده است و ریشه یابی آن به سیستم ذکر شده در بالا وام و بهره و سایر موارد بر می‌گردد و این مشکلات را رئیس جمهوری وزیر صنایع

زمانی
که در یک
مملکتی
تجارت
خارجی
کنترل نشود،
صنایع کنترل
نخواهد شد
و بقیه سخنان
جنبه شوخی
دارد

۷۰ درصد
بیکاران ما
زیر ۳۵ سال
و متاسفانه
۲۲ درصد
جوانان ما
بیکارند،
نرخ بیکاری
۱۱ درصد
و تعداد چهار
میلیون بیکار
و هر سال
۸۰۰ هزار
درخواست
شغل داریم
و اشتغال در
سال ۵۵۰
هزار اشتغال
داریم و این ۴
میلیون مانده
در این جامعه
۲۲ درصد بی
کارند و باید
منتظر فجایع
بیشتری باشیم

بلوک شرق ماشین آلات می خریدند و تحویل تولید می دادند و حواله می دادند، اکنون مازاد بر ظرفیت تولید داریم که ضربه سنگینی به روند تولید می زند، چرا از مجموع مردم ۳۰ درصد از آنها از محصولات داخلی استفاده می کنند و ۳۰ درصد از مردم هم توان خرید ندارند و جزو دهک های پایین هستند و ۲۰ درصد حد متوسط و ۱۵ درصد هم مرفه اصلا خرید داخلی ندارند.

در هر صنعتی ظرفیت مازاد زیاد داریم بیائیم واحدها را در هم ادغام کنیم با معروفترین برندی که داریم و هزینه های اجرائی آن را هم نصف، دولت قبول کند نصف خود واحدهای تولیدی و به اون واحدها تزریق سرمایه از یک نهاد مردم نهاد مثل خانه صنعت و معدن و با سایرین صورت گیرد.

● **صادق صادقیان پور**
عضو هیئت مدیره خانه
صنعت و معدن استان
تهران
تغییر بنیادین در تولید
لازم است

متاسفم که این معضلات ادامه دارد البته من نقطه نظر شخصی ام را عرض می کنم که ما تا این تفکر را داریم و من تولید کننده و دولت این تفکر اشتباه را داریم و آن را ادامه می دهیم به جایی نمی رسیم ما ۴۸ سال در کشور را بستیم و پیکان تولید کردیم و پیکان ۱۳ هزار تومانی را ۶ میلیون هم فروختیم، مردم را هم اجبار کردیم و حق انتخاب را به آنها ندادیم، ولی دیگر تمام شد و درهای کشور باز شد و این زمان گذشت و WTO دارد می آید، بنده چند روز پیش در سمیناری بودم به نام استاندارد و امیربخش عضو سازمان تجاری جهانی خیلی حرفهای قشنگی را زد، ولی من متاسفم که وقتی ایشان آمد پائین ما خودمان را گول زدیم و ۲۰ واحد فسیل شده را بردیم بالا لوح دادیم و به عنوان نمونه مورد تشویق قرار گرفتند، برای مثال شرکت لاستیک سازی که معرفی شد ما در مقایسه با کشورهای دیگر که با فناوری جدید محصولات بهتری را تولید می کند و ارزان تر در اختیار مصرف کننده قرار می دهد در مقابل آن تولید سنتی چه صحبتی برای گفتن دارد؟ من کار آفرین و دولت باید این جور فکر کنیم که ما مجبوریم تا ۴ سال آینده بپیوندیم به WTO و اگر این مهم محقق شود تمامی واحدهای تولیدی و صنعتی ما به تعطیلی کشیده می شود و حتی نان ما هم به صورت وارداتی و با کیفیتی برتر و آری از هر گونه میکروب به بهترین نحو می آورند، پس بیائید این تغییرات را خودمان ایجاد کنیم آن دوره ها گذشت، وقتی خانه صنعت و معدن افتتاح شد درمغازه های مختلف وقتی ما ماکارونی ترکیه را می دیدیم ناراحت بودیم و یک نفر آمد به

کنند یا جرات سیاسی و اجتماعی دارند یا می خواهند وقت تلف کنند در ابتدا سوال شد اگر به جای مسئولان بودید چه کار می کردید!

اگر به جای رئیس جمهور بودم خدمت رهبری و شورای مصلحت و شورای نگهبان می رسم و جلسه ای را ترتیب می دهم که اصل ۴۴ را همان طور که سران انقلاب تصویب کرده بودند اجرا شود آن موقع است که حرفی برای گفتن خواهیم داشت و تا زمانی که تجارت وابسته به کمپانی های خارجی دوست تلقی شود و در اختیار آقایان پول نفت دو دستی تقدیم شود نمی شود چندان به سخنان دل خوش کننده ای که از بعضی تیبون ها تکرار می شود چندان باور داشت.

پیشنهاد می کنم مدیران صنایع و تشکل های مربوط به صورت دسته جمعی شروع به نوشتن نامه به مقامات قانونی (رهبری، مجلس شورای اسلامی، شورای مصلحت نظام و ریاست جمهوری) کنند و خواستار این موضوع شوند که اصل ۴۴ را آن طوری که در اول انقلاب تصویب شد اجرا شود و بی علت نبود که بهشتی و یارانش را ترور کردند. در سال ۸۴ اصل ۴۴ را آن طوری که بخش خصوصی (تجار و مافیای واردات) می خواستند تفسیرش کردند و مشکل ایران که صنعتی شدن است به کنار گذاشته شد.

امیر کبیر را ناجوان مردانه کشتند و مصدق را پس از اعلام کودتای ۲۸ مرداد در حبس خانگی نگه داشتند تا جان بدر کند و الان آمریکا و همه کشورها هم بیمانش مخالفند و می گویند ایران نباید صنعتی شود، آیا ایران باید برای همیشه صادر کننده نفت و گاز ارزان تر از آب به حساب بیاید؟

ما از دشمن نمی توانیم انتظار همکاری داشته باشیم، ما به این موضوع (تولید کننده صنعتی شدن) اعتقاد داریم و باید برای تحقق آن تمام تلاش مان را بکار گیریم.

● **بازارچی نماینده**
اتحادیه سراسری
تعاونی های تولیدی
کشور
عدم مدیریت تولید
کشور را به اگما برده
است

مشکل اصلی را از مدیریت های دولتی می دانم که با توجه به عدم آشنایی مسایل تولید باعث دو چندان شدن مشکلات آن می شوند، نمونه آن مدیران شرکت ارج بودند به جای این که به فکر به روز کردن خط تولید باشند لباسشویی خط زانوسی را آوردند و به دنبال واردات و پورسانت گرفتند و رفتند و امروز کارخانه هایی مثل ارج و آزمایش باعث مشکلات در بخش صنایع خانگی شدند، مراکز تهیه و توزیع از یادمان نرفته، یک روز از کشورهای

اگر تفکر صنعتی حاکم شود به هر بخش به اندازه نیاز جامعه اجازه رشد و فضا داده می شود و بخش های دیگر نباید بی در و پیکر رها شوند

نام تک ماکارون ماکارونیی را ابداع کرد و ۱۵۰ واحد ماکارونی که جنس نامطلوب را به مردم ارائه می کردند، تعطیل کرد.

چون با کیفیت بالاتر وضعیت مناسبتری محصولات را عرضه کرد و واحد قوی در این راستا ۱۵۰ تا ۲۵۰ واحد را به تعطیلی کشاند و در داخل اگر یک نفر سر بلند کند همان کاری که تک ماکارون کرد می تواند در خصوص صنعت لاستیک و یا سایر صنایع انجام دهد با کیفیت فن آوری روز دنیا ولی متأسفانه ما در واحدهایشان چیزی که در کت دوست نمی رود و در سید هزینه ها هیچ وقت قرار نگرفته پژوهش است. در دولت خاتمی اقداماتی صورت گرفت و چند پژوهشکده درست کردند و دوباره رهایش کردند در صورتی که این پژوهشکده باید بیاید در کارخانه ها و در حال حاضر بازار جهانی جنس بهتر را با نصف قیمت و با کیفیت بالایی ارائه می کند.

باید همین امروز به خودمان بیائیم و بدانیم که دادن وام به این شکل به واحد های فشل زهر است، باید به کارخانه هایی وام و تسهیلات تعلق گیرد که استحقاق آن را داشته باشند، اگر جنس آنها مثلاً ترکیه رفت خریداری داشته شود بر گشت نخورد و اگر واحدی دارای این شرایط بود، باید به آن کمک کرد و نباید شرایط به گونه ای تعریف شود که به خاطر بسته بودن در کشور ما مجبور به خرید از آن واحد تولیدی شویم که این کار درست نیست ما در زمان پشتیبانی از جنگ ارز نداشتیم ولی الان ایرانی هایی را داریم که میلیارد ها تومان پول دارند و ۲ تا کارخانه اگر بیاورند، ۲۰ کارخانه داخلی را می بندند، به خاطر تکنولوژی بالایی که می توانند از خارج وارد ایران کنند، ولی در حال حاضر بانک ها وام هایی که می دهند مثل زهر است، واحدهای فرسوده ای مثل نساجی که در دقیقه یک متر پارچه تولید می کنند چطور می خواهند در برابر شرکتی که در ثانیه ۳ متر تولید می کند رقابت کند، ما باید یک کمیته باز بینی در ماشین آلات و تولید تشکیل دهیم و روش سنتی امروز را دور بریزیم.

● توکلی عضو موسس کمیته دفاع از انجمن های صنفی کارگری ایران

تمام مواردی که دوستان اشاره کردند وجود دارد مثل مواد اولیه، سیستم بانکی و... همه وجود دارد، اما اینها مسئله اصلی نیست، باید دید منشأ مشکلات از کجاست؟ آیا به خاطر این که واردات دست بخش تجاری است؟ این مسائل پیش آمده البته این عمر یک مسئله مهم است مدیرانی که به منافع ملی و سربلندی کشور اعتقاد دارند باید چند مسئله را پیگیری کنند و بنده معتقدم اگر مملکتی بخواهد پیشرفت کند، باید اولاً اولویت را در رشد صنعت و تولید قرار دهد، ثانیاً اگر تفکر صنعتی حاکم شود به هر بخش به اندازه نیاز جامعه اجازه رشد و فضا داده می شود و بخش های دیگر نباید بی در و پیکر رها شوند، الان می بینیم واردات بیشتر اهمیت پیدا کرده به خاطر این است که تفکر ملی و دلسوزانه وجود نداشته است، و اگر بود اولویت

از صنعت به واردات بر نمی گشت و ما باید برنامه ای پی ریزی کنیم که اولویت در صنعت تعریف شود، نه واردات وی در ادامه خاطر نشان کرد: فعالیت بخش های اقتصادی باید به گونه ای برنامه ریزی شود که به سوی حمایت از صنعت حرکت کنیم اگر این مهم تحقق یافت کار چه دست غیر دولتی قرار بگیرد، چه دولتی به اندازه خودش واردات و صادرات توازن خواهد یافت، اما اکنون مجریان همه مسائل را بر روی واردات تمرکز کرده اند و اگر بر اثر این نوع واردات فردا همه کارگران و مدیران صنایع بی کار شوند دیگر منافع کارگر و کار فرما مطرح نیست چرا که این ها از ابتدا پایبندی به تولید کشور نداشتند و حتی توان دیدن تولید را هم ندارند.

صاحبان تولید از واردات بی رویه فریاد می زنند ولی گوش شنوائی نیست و از طرف دیگر داد کارگر به خاطر تضعیف حقوق بلند است و هیچ گوش شنوائی پیدا نمی شود و این دو لازم و ملزوم همدیگر هستند بی تردید اگر صنعت تضعیف شود، حقوق کارگر تضعیف می شود و این معادله به صورت معکوس هم برقرار است.

● سرمست رییس هیات مدیره کانون فارغ التحصیلان اقتصاد

از اطلاعاتی خوبی که نماینده خانه کارگر ارائه کرد ممنوئیم ولی ای کاش این مطالب دسته بندی می شد همان طور که مطالعه چندین سال است که با امواج سهم ناکی از تبلیغات بازار آزاد بهره مند بودیم و همه افراد حتی بخشی از اساتید دانشکده های اقتصاد و غیر اقتصاد از بازار آزاد و جهانی شدن حمایت می کردند و می گفتند: اگر این کار انجام شود همه مشکلات حل می گردد، خود به خود همه چیز درست می شود و نه برنامه ریزی و نه سیاست اقتصادی در این ارتباط لازم است که عرضه و تقاضا در یک جایی همدیگر را قطع می کنند و خود به خود درست می شود.

این فرهنگ جاری و رسمی فرآیندهای اقتصادی در جامعه برای ما پیش از یک دلیل که به شدت جریان دارد و همه این موارد در مقابل بازار آزاد ما در دلان و نهادمان معتقدیم که به یک اقتصاد برنامه ریزی شده که تامین کننده منافع اکثریت جامعه باشد نیازمندیم ولی تسلیم این تبلیغات شده ایم که به کشورمان وارد شده و حرف های تئوربیین های بازار آزاد را می زنیم.

واقعیت این است که ما در مقابل بازار آزاد هیچ حرفی برای گفتن نداریم نان می آید حتی نصف قیمت و ما باید اکنون

**در حقیقت
مشکل
حاکمیت
اقتصادی
ماست که
حاکمیت
اقتصادی
ما حاکمیت
تجاری است
حاکمیتی که
منافع صنعتی
کشور
خودش را
دنبال نمی
کند**

صحيح ارزيايی می کنیم، پیشنهادی را پروفیسور رواسانی ارائه کردند، در ابتدای انقلاب این اتفاق بوقوع پیوست که ما باید بازرگانی و واردات را دولتی کنیم، مراکز توزیع بوجود آمد، ولی ما نمی دانستیم که چرا واردات دولتی بوجود آمد، آیا به خاطر این بود که محدودیت ایجاد کنیم و صنعت را پیش ببریم یا تفکر سنتی واردات در یک بازار سنتی حاکم شده بود؟

در آن دوران مراکز دولتی به مرکز واردات تبدیل شد و کارت بازرگانی بخشی از تجار لغو شد. بلافاصله در کنار ارگان های دولتی یا شبه دولتی یکسری شرکت های بخش خصوصی وابسته به خود به وجود آوردند و ۵۰ درصد وزارتخانه و ۵۰ درصد کارمندان زیر مجموعه و در نهایت ۸۵ درصد واردات را به دست گرفتند که در حقیقت دست سازمان های جنبی خود ساخته آن زمان قرار گرفت، بعد از گذشت زمانی کوتاه گفتند خودتان وارد کنید، ما نیز با بررسی قیمت گوشت در آن زمان دیدیم که گوشت ۱۲۰۰ تومان را ۶۰۰ تومان می توانیم وارد کنیم، رفتیم به وزارت خانه مربوطه گفتند خودمان GTC داریم و فروش با ماست و ما می دانیم که چند بفروشیم، با توجه به چنین سیاستی بود که من تولید کننده و صنعتگر هم سریع به فکر دلایلی افتادیم.

ما اگر می خواهیم به نتیجه برسیم باید سریع تر عمل کنیم چرا باید بترسیم از اسم صنعتی شدن؟ صنایع را باید از رکود و کوچک سازی نجات دهیم و به سمت آمادگی بیشتر برای مسوولیت پذیری صنایع هدایت کنیم.

باید دید کجای کارما ایراد دارد، ما در کشاورزی سرمایه گذاری کلان نکردیم، معلوم است که کشاورزی ما دچار مشکل می شود، به نظر بنده اولاً باید سرمایه گذاری های صحیح کنیم در تمام مسائل و ثانیاً بازرگانی را کنترل کنیم در کشورهای خارجی یارانه ای به شرکت ها و کارخانه ها نمی دهند ولی از طریق جای دیگر همچون بهره ۲۰ درصد و ندادن عوارض و هزاران روش دیگر کمک می کنند، معلوم است که جنس صادراتی آنها در برابر تولید من که با خون جگر آن را ادامه می دهم چگونه رقابت می کند، متأسفانه دستگاه دولتی ما نظارت صحیحی ندارد، چرا باید وضعیت کارخانه های ما به این نحو شود؟

**● شاپور رواسانی:
پیوستن به W.T.O یعنی خداحافظی با
صنعتی شدن ایران**

من افراد و سازمان هایی را می شناسم که از صنعت دفاع می کنند اما در موقع رای دادن برای انتخابات به کاندیدایی رای می دهند که آن کاندید پای منافع تجار وابسته به کمپانی های خارجی را پیش کشیده است، ما در

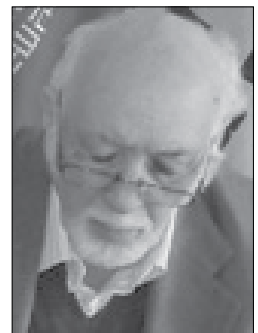
یک تغییر اساسی ایجاد کنیم آقای محمد ولی گفتند برای صنایع لوازم خانگی کانال مشخصی نیست همین که بنگاه داران بخردند و پولش را بدهند یا ندهند در این کشور کانال پختی که سالهای سال توزیع را به عهده دارد و این کانال منافع خیلی از کسانی که در حقیقت درگیر اقتصاد هستند را تامین می کند هم چنان حاکم است و مشکل ما در حقیقت مشکل حاکمیت اقتصادی ماست که حاکمیت اقتصادی ما حاکمیت تجاری است حاکمیتی که منافع صنعتی کشور خودش را دنبال نمی کند و در اصل صنعت به عنوان ضابطه ای از این تجارت سنتی است.

در کارخانجات در برخی موارد مشاهده می شود که هدف تولید کننده ما صحیح نیست، برای مثال چند سال پیش فردی ماشین آلاتی آورده بود و کارخانه هم طراحی درستی نشده بود و راه رو های نامناسبی داشت و می خواست آن را بفروشد وقتی علت فروش کارخانه را جویا شدم گفت اینجا را برای پسرم درست کرده بودم و به خاطر این که کارخانه تولید در شمال است و خودم در تهران مادرش ناراحت بود و حال می خواهم بفروشم و یا در موردی دیگر، فردی می خواست دخترش را شوهر دهد و به خاطر این که فردا پرسش می شود که پدر عروس چکاره است این کارخانه را تاسیس کردم که بگویند کارخانه دار است، بنابراین ما ابتدا باید هدف گذاری را درست کنیم.

مشخص است که دولت و کارخانه ها در راستای منافع بازار سنتی و تجاری گام بر می دارند و حتی به منافع بازار سنتی عمل می کنیم، اعتقاد دارم این جمع که نقطه دید صنعت است باید در واقع ا پوزیسیون را به وجود آورد، که بتواند برای خانه صنعت، خانه صاحبان صنعت یا رسیدگی کننده به مشکلات صنعت اقدام کند البته باید توجه کنیم که با حفظ منافع کامل فردی نمی شود حافظ منافع صنعت بود، در شرایط فعلی صنعتگران می گویند تولیددیوانگی مطلق است وقتی که می توانیم گردش سرمایه را به ۶ ماه برسانیم چرا برویم به سوی صنعت؟ ما باید پوزیسیون مدافع صنعت را خارج از نهاد و منافع بازار تجاری تشکیل دهیم و صاحبان صنایع ما هم می توانند خواسته هایشان را در چارچوب برنامه های این جریان مطرح کنند.

**● اعجابی عضو
هیات مدیره خانه
کشاورز
واردات شبه دولتی از
کجا ریشه می گیرد**

بنده با توجه به تجاربی که در خانه کشاورز و در اصناف و صنعت کشاورزی دارم مطالب ارائه شده را

● علی اصغر احمدی
خلیلی عضو هیئت
مدیره خانه صنعت و
معادن استان تهران
کشور مامملکت نزول
خواری است

معتقدم اتاق بازرگانی
صنایع و معادن، پاتوق
دلایان بین المللی کشور

چین شده است و یک طبقه را منو پول خودش کرده، در اصل کار چاق کن چینی ها هستند که کالا را از چین وارد می کنند اگر مشکلی پیش آمد ما پاسخ گو هستیم و از این ۳ نفر نماینده کشور چین می گیریم و اگر چیزی می خواهید صادر کنید و جنس ارسال کنید کشتی، کشتی از چین جنس وارد می شود و خالی بر می گردد و ما می توانیم رایگان جنس شان را ارسال کنیم به صورت رایگان، متأسفانه وزارت بازرگانی ما شده حیات خلوت کشور چین که البته ایراد به خود ما وارد است.

ببینید دوستان ما در یک منطقه ای قرار گرفته ایم که فرهنگ ما با عرب و پاکستانی و... قابل مقایسه نیست ما کشوری هستیم که دنیا غیرت و جرات ما را تحسین می کنند از فرهنگ ما الگو برداری می شود، ولی یک ماده مخدری به ما دادند به نام نفت، ما باید این نفت را صادر کنیم ولی با پول این نفت اجازه نداریم آن جوری که خود ما می خواهیم خرج کنیم و فقط حق داریم ۱۰ تا ۱۵ درصد آن را به روش دولت مردان هزینه کنیم و بقیه آن را باید مقداری به پاکستان بدهیم و بقیه آن را به بلژیک و فرانسه، حالا بحث نظامی و اقتصادی و سیاسی به کنار!

ولی آیا فکر کرده اید که چه دلایلی دارد که نفت را بفروشیم و کره وارد کنیم.

خدمت وزیر صنایع بودم گفتم: آیا در مسیر منزلتان بانک های خصوصی را دیده اید و می دانید چند بانک خصوصی هر روز مثل قارچ سر بر می آورد و روز به روز بر تعداد آنها افزوده می شود؟

موسسان این بانک ها گاهی اوقات سابقه ده ها سال کار در صنعت را دارند، اما وقتی تشخیص دادند باید در این شرایط، صنعت را رها کرده و بانک بزنند، بانک را تاسیس کرده اند وقتی آنها تراز ۳ ساله بانک را با ۵۰ سال کار در حوزه صنعت مقایسه می کنند خود را متهم به اشتباه اشکاری می کنند و اعلام می دارند که تا الان اشتباه کرده اند.

متأسفانه مملکت ما مملکت نزول خواری شده، کشور ما بهشت سوداگران است، در کشور متأسفانه صنعت را به صورت کاتالیزوی در کنار نزول خواری و ربا خواری قرار داده اند. در سطح کلان مشاهده می کنیم که به مسئولان ما آمار

کشور با یک عدم صداقت رویه رو هستیم. من به سازمان سیاسی ایرادی ندارم، ایراد من به خاطر دروغ هایی است که افراد می گویند و خیانت می کنند این بدبختی دیگر ماست و متأسفانه افراد رو راست نیستند، به خاطر حفظ منافع شخصی خود در هنگام انتخابات از بنده خیلی از عزیزان مشورت خواستند بنده گفتم باید چند نکته را در نظر بگیرید.

۱- افرادی که کاندید می شوند برنامه آنها چیست؟
۲- همکاران و وزاری که می خواهند با او همکاری کنند چه کسانی هستند؟

۳- مخارج انتخابات از کجا تامین می شود؟
با بررسی این موارد افراد می فهمند هزینه ها از کجا آمده و همکارانش چه کسانی هستند، مثلاً الان من دایره تولید را دارم و در موقع انتخابات پشت سر کس دیگری می روم که مخالف نظر بنده است.

برای صنعتی شدن باید از اقتصاد تولید بی دفاع کرد و در غیر این صورت داریم به خودمان دروغ می گوئیم.

واسانی در ادامه پیشنهادی برای میهمانانی که دعوت می شوند و نمی آیند داد و گفت وقت می ما از وزیران دعوت می کنیم یا نمایندگان مجلس اگر نیامند در روزنامه ها و مطبوعات اعلام کنیم که فلان وزیر دعوت شد و نیامد یکی از مشکلات عمده ما این است که سازمان های کارگری از منافع کارگر و یا سازمان های تولیدی از منافع تولید دفاع نمی کنند.

ما باید یک مسئله را روشن کنیم ایران مسئله تولید صنعتی را می خواهد یا نمی خواهد؟

۱- به مردم باید اطلاع رسانی شود که مسئله ایران حمایت از تفکر صنعتی است.

۲- تزلزل اخلاقی را محکوم کنیم.
اگر ایران وارد WTO شود خداحافظ صنعتی شدن کشور رقم خواهد خورد.

در هر کشوری اگر انقلاب صنعتی شکل گرفت روشنفکران اقتصادی، آن را پیش می بردند و ایران اگر وارد تجارت خارجی شود، شعار استقلال آزادی جنبه شوخی پیدا می کند اگر وارد سازمان تجارت جهانی شویم حکایت این می شود که وقتی نان من دست این آقا باشد چاره ای ندارم به جز اینکه ارباب خارجی هر چه فرمود فقط بگوئیم چشم، باید اطاعت کنم.

در هفته های گذشته درست لحظه ای که همه مردم و مسئولان درگیر مسئله انتخابات و شلوغی ها بودند بخش وابسته به تجارت فوراً جلسه ای تشکیل دادند و موضوع پیوستن به WTO را یک گام به جلو پیش بردند در صورتی که افکار عمومی متوجه جای دیگری بوده ورود ایران به سازمان جهانی را با چه دقت پیش بردند،

برای صنعتی
شدن باید از
اقتصاد تولید
بی دفاع کرد
و در غیر این
صورت داریم
به خودمان
دروغ می
گوئیم

ایران اگر وارد سازمان تجارت جهانی شود، شعار استقلال و آزادی جنبه شوخی پیدا می‌کند

درست نمی‌شود در صورتی که اگر این اطمینان سرمایه‌گذاری در داخل ایجاد شود من خودم خیلی‌ها را می‌شناسم که حاضرند بیایند و تولید کنند و حتی تولید ما را به روز رسانی کنند که قابل ارائه به آن طرف مرزها شود و کاری که طی این ۳۰ سال قبل تا به امروز انجام داده ایم اشتباه بوده است و اگر این کمیته تشکیل شود می‌توانیم واحدهای بحرانی را کارشناسی کنیم که آیا این تسهیلاتی که می‌گیرد همان تولید سنتی و فرسوده را انجام می‌دهد یا اقدام به بروز رسانی تولید خود نموده است و بیایید درد را درمان کنیم..

● **باستانی کیا مدیر عامل کانون فارغ التحصیلان اقتصاد به کمک مشاوران اول برنامه ریزی، بعد تولید**

این موضوعاتی که مطرح شد بسیار خوب است و در آینده ما عادت می‌کنیم که وقتی مشکلی مطرح می‌کنیم به راه کار آن هم فکر کنیم و ما انتظار داریم مثل دوستانی که دارند شطرنج بازی می‌کنند معمولاً امکان داره خودشان راه‌های بهتری را برای ادامه بازی بدانند ولی افرادی که از بیرون شاهد این بازی هستند بهتر می‌توانند بازی را حدس بزنند سیستم بانکی ما از سال ۱۳۵۷ (تغییراتی در دادن تسهیلات ایجاد شد که خودش مشکل ساز است مثل همین وام‌های کنونی وقتی پولی را در اختیار ما می‌گذارند فکر می‌کنیم بدون حساب و کتاب می‌تواند مشکل ما را حل کند ولی برعکس شرایط را بدتر می‌کند و تولید را فلج می‌کند و باعث می‌شود که رپ روی رپ بیاید و مشکلات بیشتر می‌شود ما قبلاً سفته داشتیم که بانک‌ها قبول می‌کردند و الان بانک‌ها آن را برداشته‌اند و بنگاه داری سفته ارائه می‌کرد و بانک و به بنگاه داری اعتماد می‌کردند یعنی معادل جنس سفته بود و برای بنگاه داران اعتباری قائل می‌شدند و آنها در شهرستان‌ها شناخته شده بودند و پولی از بین نمی‌رفت ولی الان سفته و برات را از گردانه خارج کردند که وجود این‌ها خود کمک بزرگی بود.

مشکل اساسی دیگر بیکار بودن بسیاری از کارشناسان است در صورتی که در کنار هر تولید کننده باید یک کارشناس اقتصادی و یک کارشناس اجتماعی داشته باشد و تولیدی در کشور انجام نشود مگر این که پیش بینی فروش آن شده باشد و بازار یابی آن صورت گرفته شود ولی متأسفانه در کنار مدیران کارخانه‌های ما مشاورانی نیستند و این جمع می‌تواند تاثیر گذار باشد و این فرهنگ رادر کشور به سازی کند و ما

غلط می‌دهند و آنها هم اعلام می‌کنند، ولی کسی نیست که بگوید این آماری که ارائه کردید مستنداتش چیست؟ چند روز پیش تلویزیون برنامه‌ای را نشان داد که در مکانی با زیتون کاران مصاحبه می‌کردند و این منطقه هندوستان ایران است و محصولاتی همچون انار، خرما، انجیر، زیتون هم دارد و بهترین زیتون دنیا را تولید می‌کند زیتون کاران اعلام می‌کردند که وقتی کارگر روزی ۲۰ هزار تومان است و وقتی من مشاهده می‌کنم که زیتون دارد وارد کشور می‌شود و این زیتون به اندازه گردو است و این کالای کشاورزی به خاطر استفاده از مواد شیمیایی مثل زدن رنگ سرطان زا به حساب می‌آید، با کیفیت کاذب که قابل مقایسه با زیتون ایرانی نیست از لحاظ (خوراک و سلامتی) ولی چون این جنس را با قیمت بسیار پایین عرضه می‌کنند چه کار باید کرد.

با کشاورزان ما در شمال گوجه فرهنگی کیلویی ۱۶۰ تا ۱۷۰ تومان برای خودش هزینه می‌شود، می‌بیند کمپوت آن از چین وارد شده به قیمت ۱۱۰ تومان در این شرایط چه باید کرد؟

خلیلی در ادامه گفت: من اگر جای رئیس جمهور بودم دستور می‌دادم یک درب آهنی در اطراف کشور بکشند و نه یک سوزن وارد می‌کردم و نه یک سوزن صادر و یک شبه دستور می‌دادم در چاه‌های نفت را ببندند و راه نجات عدم فروش نفت می‌تواند کشور مستقل شود و اگر این کار را انجام دهیم این کشور می‌تواند از مرفع‌ترین کشورهای جهان شود و در همه رشته‌ها باید ریخت و پاش را کم کنیم.

● صادقان پور هیات مدیره خانه صنعت و معدن استان تهران واردات را تنها گناه کار ندانیم

باید واقع بینانه فکر کنیم و واردات را تنها گناه کار ندانیم، عدم استفاده از فن آوری‌های روز دنیا باعث این مشکلات شده است، اگر دولت امنیت سرمایه‌گذاری در ایران را تضمین کند، دست کم ۳ میلیون ایرانی با چه توان مالی بالایی می‌آیند و با آوردن بهترین تکنولوژی روز دنیا در ایران باعث تعطیلی تمام واحدهای کم کیفیت یابی کیفیت داخلی می‌شوند و دقیقاً موضوع زر ماکارون و تک ماکارون که با تکنولوژی روز خود ۳۵ واحد را به تعطیلی کشاندند تکرار می‌شود، پس بیاییم دولت را متقاعد کنیم وقتی که به کارخانه‌ای که مشکل ۴ ماه حقوق معوقه دارد وام می‌دهد مشکلی را دوا نکرده است، بلکه فقط یک مسکن تزریق کرده است و تنها راه اصولی این است که از طرف خانه صنعت کمیته متشکل از صاحبان صنایع و دولت تشکیل دهیم و واحدهای فرسوده‌ای که توان بازسازی ندارند را ادغام کنیم با یک برند معروف و اگر الان بنشینیم واردات، واردات یا چین چین کنیم چیزی

متاسفانه مملکت ما مملکت نزول خواری شده، کشور ما بهشت سوداگران است، در کشور متاسفانه صنعت را به صورت کاتالیزوی در کنار نزول خواری و ربا خواری قرار داده اند

باید مثل تمامی کشورهای خارجی قبل از تولید برنامه ریزی کنیم و بعد سیستم بررسی کند که معضلاتش چیست و بعد برای آن نسخه نویسی کنیم و ماهیت این جلسه بررسی مشکلات و رسیدن جمع به راه حل هاست و مشکلات باید به دقت بررسی وزیرذره بین قرار گیرد و جمع چاره کند چه عاملی سبب شکست ما در صنعت شده است!

● سرمست رییس قانون فارغ التحصیلان اقتصاد:

ساختار غیر منطقی و نظام دستوری حاکم است

نظراتی که مطرح شد بسیار خوب است ولی تابع تجربه شخصی است و با علمی که حاصل تجربه جامعه بشری است نمی تواند مقایسه شود، به عنوان مثال مباحثی همچون امنیت سرمایه گذاری، واردات و بستن در چاه های نفت مطرح شد. چرا ما باید نعمت خدادادی که به نام نفت داریم در چاه هایمان را ببندیم به جای این کار باید فرهنگ درست استفاده کردن را ایجاد کنیم و نکته مهم دیگر این است که خیلی از کشورها صاحب این نعمت هستند ولی از آن به درستی استفاده می کنند لذا راه کارهایی همچون بستن در کشور هم ارائه شد و تامین نیاز داخل ولی واقعیت این است که نمی توانیم در کشور را ببندیم و ارتباطات خارجی نداشته باشیم و این که سوداگری آفت اصلی جامعه است جمله درستی است، حالا چگونه عمل کنیم که کار را به ارزش تبدیل کنیم؟ متاسفانه در کشور سازمان های صنفی و صنعتی ما دانش لازم را ندارند، بنده مشاورم چند وقت پیش از یک سازمانی آمدند و اعلام کردند که یک سیستمی را می خواهیم پیاده کنیم و زمان کمی را پیش رو داریم و هدف پیاده کردن این سیستم را به خاطر نشان دادن در یک سمینار اعلام کردند! شما تمام ساختار و سازمانها را در نظر بگیرید مشاهده می کنید که ساختار آن غیر منطقی و نظام دستوری است، چرا وزارت خانه ها و سازمان ها نمی آیند و نمی خواهند از علم استفاده کنند بارها اعلام کردند که ما می خواهیم یک واحد RND را تشکیل دهیم که هدف نهایی آن فقط نمایش دادن آن بوده که این ساختار غلط است و ما باید این ساختار را در فرایندهایمان وارد کنیم..

بنده معتقدم که نهاد صنعت و خانه صنعت و معدن با دغدغه های صنعت تکلیف خودش را مشخص کند و ما هم به صورت تخصصی وارد قضیه می شویم.

همان طوری که دوستان اشاره کردند این کار بدون سازماندهی فایده ندارد و مسئولیت این سازماندهی هم بر عهده خانه صنعت است و ما هم آماده همکاری هستیم.

● باستانی کیا مدیر عامل قانون فارغ التحصیلان اقتصاد

اقتصاد ایران زائیده یک برنامه اقتصاد دلالی

اقتصاد ایران زائیده یک برنامه اقتصاد دلالی، بازار محوری سنتی، سوداگر، پبله وری و بازتابش دروغ گویی و دور بودن و رفتن به دنبال سود آنی که اینها منافات دارد با منافع ملی، از کارگر گرفته حاضر است کمتر بخورد ولی برنامه ریزی داخلی متناسب با کارش را بکند، به عنوان مثال بسیاری از این سوزن های چینی که وارد شده انتهای آن ترک دارد و کارگر ما باید طوری تربیت شود که طرز فکرش برای بهبود صنعت باشد و اگر ضعیفی در تولید می بیند در پی رفع آن اقدام کند که تحقق این مهم نیاز به کار فرهنگی دارد ما الان در مرحله گذریم و اگر تحت تاثیر دشمن قرار بگیریم خودمان را خواهیم باخت و ما باید ملتی بسازیم که مثل مصدق و امیرکبیر فکر کند، چند وقت پیش من در نمایشگاه نانو بودم و خیلی خوشحال شدم که دانشگاه های ما در این خصوص طرح های به روزی را ارائه کرده بودند که الان باید مورد حمایت قرار گیرد ولی متاسفانه مورد حمایت قرار نمی گیرد و وسیله ای را مشاهده کردم که قیمت مشابه خارجی و استهلاک آن برای تبدیل انرژی هسته ای مورد استفاده است ولی دولت این کالا را از آلمان وارد می کند، برای این که ارزش خارجی اش را مصرف کند و ما الان این طرح را در مرحله آزمایشگاهی انجام داده ایم و برای ورود به بازار تولید نیاز به حمایت داریم که متاسفانه ما را حمایت نمی کنند به نظر من ادامه جلسات ما باید به اینجا ختم شود که چرا دولت حمایت نمی کند!

● خلیلی عضو هیات مدیره خانه صنعت و معدن اسحله به دست می گیریم و مقابله می کنیم

بنده اختلاف نظر دارم با آقای صادقیان پور، بنده به عنوان یک ایرانی که ۷ واحد تولیدی و ۸۰۰ نفر پرسنل دارم در شهرستان های مختلف همراه با تولیدات مختلف فعالیت می کنم و قبل از انقلاب به بانک پول می دادم و الان باید التماس کنم تا همان بانک به واحد های تولیدی من تسهیلات دهد، در مقابل صحبت های آقای صادقیان پور را قبول ندارم، چرا که ۳۰ سال با شرایط جنگ، داشتن ها و نداشتن ها، کشت و کشتارها ایستادیم و امروز ایشان تاکید می کنند آن دسته از ایرانی هایی که فرار کردند با چمدان های پر از دلار که معلوم نیست چه جوری بدست آمده بیایند و با این پول ها فلان دستگاه را از ایتالیا وارد کنند و صنایع ما را که ۳۰ سال در این کشور زحمت کشیده یک شبه نابود کنند، این اصلا هنر نیست.

بنده بعضی وقت ها این برنامه های ایرانیان مقیم خارج را که می بینم به همسر می گویم من حاضر نیستیم ایرانیان وطن فروشی که رفتند و کشور را در آن شرایط سخت تنها گذاشتند، اکنون کروات بزنند پول وارد کشور کنند، اگر یک روز آنها بخواهند از خارج بیایند و این بازار و موقعیتی که با ۳۰ سال تلاش و زجر امثال ما به اینجا رسیده در اختیار بگیرند اسحله

می گیریم و علیه آن ها مقابله می کنیم .

● ضیائی دبیر کل خانه صنعت و معدن استراتژی و مدیریت حرف آخر را می زند

به نظر بنده سرمایه را نمی شود جلوی پیش را گرفت و باید مرزها و پول را بیاوریم اینجا و مدیریت کنیم بنده به آقای خلیلی ایراد می گیرم . ما یک تنه نباید عقاید خودمان را تحمیل کنیم، ولی باید ایراد ما را بگویند ، چرا ما باید سرمایه را از فلان بانک آلمان بگیریم ولی آن ایرانی که دوست دارد برگردد را بگوئیم خیانت کرده ما در آن دوره درس خواندیم که دانشگاه ها مرکز مقابله با حکومت شاه بود، رژیم منفور سقوط کرد و رژیم مردمی آمد، استکبار جهانی ما را درگیر جنگ کرد ، در قدیم اساتید دانشگاهی در چین و یا سایر کشورها که می رفتند تجارب خود را در دانشکده اقتصاد عنوان می کردند، الان ما نمی دانیم آقایانی که می روند دانشگاه و تحصیل می کنند چگونه تجارب کار واقعی در بازار را کسب می کنند! بعد چگونه انتظار می رود که تحصیل کرده های ما بخواهند بازار و بیکاری را بررسی کنند و خارج هم که می خواهند بروند می گویند تروریست هستند

● محمد ولی معاون دبیر کل خانه کارگر: فجایع بیشتری رخ خواهد داد

در جلسه قبل مطالبی را اشاره کردم و مشکلات بسیار زیاد است که اگر ده جلسه دیگر هم بگذاریم مشکلات جدید داریم منتها همین همتی که خانه صنعت و معدن استان تهران انجام داده است و از مسئولان ذیربط دعوت می کند، باید سعی شود که تریبی اتخاذ شود که از مسئولان دولتی هم خواسته شود که حتما در این جلسات حضور پیدا کنند، بنده در خانه کارگر آماری رادر رابطه با بیکاری در می آوردم که آمار آن بسیار تکان دهنده بود و ۷۰ درصد بیکاران ما زیر ۳۵ سال و متاسفانه ۲۲ درصد جوانان ما بیکارند ، نرخ بیکاری ۱۱ درصد و تعداد چهار میلیون بیکار و هر سال ۸۰۰ هزار درخواست شغل داریم و اشتغال در سال ۵۵۰ هزار اشتغال داریم و این ۴ میلیون مانده در این جامعه ۲۲ درصد بی کارند و باید منتظر فجایع بیشتری باشیم. ولی الان این جنازه افتاده و رو به موت است و به جای آتل کردن گردن آن باید مریض را نجات دهیم و به جای مسکن قوی این بیمار نیاز به شوک دارد ..

● اعجابی عضو هیات مدیره خانه کشاورز

تبریک می گویم به خانه صنعت و معدن استان تهران که این جلسه را تشکیل داد و یک نکته ای را عنوان کنم که از این جلسات زیاد پیش رو داریم و ما باید تحمل انتقاد را داشته باشیم و در ماه غسل و بتن قضیه همه ما با هم یک فکر را داریم و در ادامه جلسات هم تردیدی نیست که اختلاف نظر پیش می آید .

ما الان در مرحله گذریم و اگر تحت تاثیر دشمن قرار بگیریم خودمان را خواهیم باخت و ما باید ملتی بسازیم که مثل مصدق و امیر کبیر فکر کند

دولت و حکومت در ایران

در دوره تسلط
استعمار سرمایه داری

(شیوه تولید مستعمراتی

طبقه پیوسته به استعمار سرمایه داری)

پروفسور شاپور رواسانی

انتشارات امیر کبیر

تهران خیابان انقلاب - روبروی دبیرخانه دانشگاه - فروشگاه مرکزی امیر کبیر

